

בס"ד. שיחת יום ג' פ' האזינו, ד' תשרי ה'תשמ"ג.
 לילדים ולילדות - ,,צבאות השם" - שיחיו
 - בבית הכנסת, לאחרי תפלת מנחה -

בלתי מוגה

א. אמרו את י"ב הפסוקים ומאמרי חז"ל.

ניגנו ,,ווי וואנט משיח נאר".

ב. נאספנו יחד כל ,,צבאות השם" (אלו הנמצאים כאן, ועל ידם - גם אלו שאינם נמצאים כאן בגופם) כדי להשפיע ולעורר איש את רעהו להוסיף בלימוד התורה וקיום מצוותי',

- ולכן מקשרים את הכנס עם ג' הקוין דתורה עבודה (תפלה) וגמ"ח: תפלת מנחה, אמירת י"ב הפסוקים ומאמרי חז"ל שכתורה, ונתינת הצדקה בסיום הכנס -

בהתאם לציווי ,,ואהבת לרעך כמוך" (שזהו ,,כלל גדול בתורה") - שכל אחד ואחת מכם צריך להשתדל להשפיע על חברו (ילד על חברו, וילדה - על חברתה) להצטרף ל,,צבאות השם", להלחם ולנצח את היצר.

ובעמדנו בעשרת ימי תשובה - צריכה להיות ההשפעה באופן המתאים לרוח והאווירה דעשי"ת, שעיי"ז זוכים להוספה בכרכותיו של מלך מלכי המלכים הקב"ה, נוסף על הכתיבה וחימה טובה שבר"ה (כי מאחר שהקב"ה הוא ,,אין סוף", ביכלתו להוסיף תמיד באופן נעלה יותר), וזוכים לשנה טובה ומאושרת בגשמיות וברוחניות.

ועיי"ז שמוסיפים בכל עניני התורה ומצוותי' (כתוצאה מנצחון היצר) - פועלים את נצחון רוח היהדות בעולם כולו, ועיי"ז פועלים את ביאת משיח צדקנו מיד - כפי ששרתם זה עתה, ,,ווי וואנט משיח נאר" - בפועל ממש.

ג. יחדם של עשי"ת מתבטא ביחס מיוחד במינו כלפי כאן"א מישראל (החל מילדי ישראל - ,,צבאות השם"):

בהתחלת עשרת ימי תשובה, בראש השנה, מכתירים בנ"י את הקב"ה בתור ,,מלך ישראל" ו,,מלך העולם" - באופן חדש.

ומובן, שכאשר מכתירים את המלך מחדש - צריכים לחלוק לו כבוד באופן נעלה יותר ממה שהי' עד עתה. וכבודו של המלך מתבטא ברוממותו והתנשאותו והבדלותו מן העם. ובפרט ע"פ הידוע (לקו"ת ראה לב, ב) שלאחרי חודש אלול שב המלך מן השדה לעיר מלכותו ולארמון המלכות, ואז הנהגת המלך היא באופן שהוא מרומם ומובדל מן העם.

ועפ"ז - יש מקום לחשוב שלאחרי הכתרת הקב"ה למלך בר"ה, הרי הוא מובדל מבנ"י ח"ו, או שאינו קרוב אליהם כל כך.

הנה על זה אומרת התורה (,,תורה אור" ו,,תורת חיים", המאירה את חיי

האדם שידע כיצד להתנהג) שבנוגע לעשי"ת נאמר, "דרשו ה' בהמצאו קראוהו בהיותו קרוב":

תיכף ומיד עם הכרת הקב"ה למלך בהתחלת עשי"ת (בר"ה), נעשה הקב"ה קרוב יותר לכאו"א מישראל, באופן דקירוב המאור אל הניצוץ - קירוב הקב"ה (המאור) אל נשמת כל איש ישראל (הניצוץ) כפי שמלוכת בגופו של יהודי, החל מילדי ישראל הקטנים.

זאת אומרת, שבעשי"ת מחדגש ביותר ש, ה' נצב עליו . . . וכוחן כליות ולב כו", ומתפאר בהנהגתם של (כל ישראל, החל מילדי ישראל, נצב מטעי מעשה ידי להתפאר" (כפי שאמרתם זה עתה בי"ב הפסוקים ומאמרי חז"ל) - יותר מאשר במשך כל השנה כולה, ולכן נותן להם את כל המצטרך, בגשמיות וברוחניות.

ד. עפ"ז מובן שבידעכם שלאחרי הכרת הקב"ה למלך בר"ה מתקרב הקב"ה בקירוב פנימי יותר לנשמתו של כאו"א מישראל - הרי בדאי שתוסיפו ביתר חיות, ומתוך שמחה וטוב לבב, בכל הפעולות דלימד התורה וקיום המצוות, ובכללות הנהגה המתאימה ל, צבאות השם", באופן נעלה יותר ממה שהי' עד כה.

ועי' תפעלו את הקירוב של הקב"ה לכאו"א מכם - באופן נעלה יותר, ועל ידכם - גם להוריקם וחבריקם, וכללות עם ישראל.

וכל זה ימהר ויקרב יותר את הקירוב וההתגלות של הקב"ה לבנ"י בבית המקדש השלישי, "מקדש אדני כוננו ירך", ששם יראו אלקות בעיני בשר - "ה' יראה",

בגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, במהרה בימינו ממש.

* * *

ה. נוסף על האמור לעיל - ישנה הוראה מיוחדת הנלמדת מזה שהכנס ד, צבאות השם" בעשי"ת מתקיים ביום השלישי בשבוע:

דובר כמ"פ אחדות יחדו של יום השלישי בשבוע - יום שהוכפל בו, כי טוב", "טוב לשמים וטוב לבריות". זאת אומרת, שביום זה נמשכת ברכתו של הקב"ה - "כי טוב" - הן בנוגע לענינים רוחניים ("שמים") והן בנוגע לענינים גשמיים ("בריות"), הן בנוגע לעבודתו עם עצמו והן בנוגע לפעולה וההתעסקות עם הזולת, ואפילו עם, "בריות" בעלמא.

ומזה מובן שביום זה ישנה הדגשה מיוחדת בנוגע לקיום מצות, ואהבת לרעך כמוך" (שזהו, כלל גדול בתורה") - לפעול ולקרב אפילו את אלו הנמצאים במעמד ומצב של, "בריות", ובפשטות - לפעול על ילדים נוספים (וכן על מבוגרים, באופן ד, והשיב לב אבות על בנים - על ידי בנים") להצטרף ל, צבאות השם", ולפעול שגם הם ידעו שבעשי"ת הקב"ה הוא, "בהמצאו", ו, בהיותו קרוב" לכאו"א מישראל, ולכן, כימים אלו צריכים להוסיף עוד יותר בקיום רצונו של הקב"ה.

בלתי מוגה

ו. נוסף על ההוראה הכללית הנלמדת מיום השלישי בשבוע - ישנה הוראה נוספת הנלמדת מהשיעור חומש היומי - יום שלישי דפ' האזינו:

בשיעור חומש היומי נאמר: „ויניקהו דבש מסלע ושמן מחלמיש צור“, ובפסוק זה מתבטאת גדול חיבתו של הקב"ה לילדי ישראל - כמסופר במדרז"ל (סוטה יא, ב) שכאשר ילדי ישראל נולדו בגלות מצרים, עשה להם הקב"ה נס מיוחד: „מלקט להן שני עגולין אחד של שמן ואחד של דבש, שנאמר ויניקהו דבש מסלע ושמן מחלמיש צור“, ועי"ז ניזונו ילדי ישראל בגלות מצרים. ואח"כ - „כשנגלה הקב"ה על הים הם הכירוהו תחלה, שנאמר זה אלי ואנוהו“.

זאת אומרת: גם כאשר ילדי ישראל נמצאים בגלות, וישנם הדואגים כיצד יספקו להם את כל צרכיהם - כבר הראה הקב"ה (בעת גלות מצרים, שהיא השורש לכל הגלויות) שאין לדאוג לכל זה, כי הוא בעצמו דואג לכל מחסורם של ילדי ישראל, ולא רק כאשר מדובר אודות דברים המוכרחים, אלא גם דברי תענוג - „דבש“ ו„שמן“, דברים מתוקים ושמנים.

ויתירה מזו: „ויניקהו דבש מסלע ושמן מחלמיש צור“ - היינו, אע"פ שבדרך הטבע לא נראית אפשרות שיוכלו לספק את כל צרכיהם, מאחר שמדובר אודות „סלע“ ו„צור“ (שאינם נותנים דבש ושמן) - כבר הראה הקב"ה שביכלתו לתת לילדי ישראל אפילו „דבש“ ו„שמן“ (דברים מתוקים ושמנים, דברי תענוג) „מסלע“ ו„מחלמיש צור“!

והנה, מאחר שילדי ישראל זוכים ליחס וחיבה מיוחדת מהקב"ה, שהוא דואג לכל צרכיהם גם בזמן הגלות, באופן ד, ויניקהו דבש מסלע ושמן מחלמיש צור“ (כפי שהי' בעת גלות מצרים) - מובן, שכתוצאה מזה מראים ילדי ישראל (צבאות השם) שהם ראויים ליחס וחיבה מיוחדת מהקב"ה (המפקד העליון של „צבאות השם“) - עי"ז ש, הם הכירוהו תחלה“, היינו, שהם יודעים ומכירים שהקב"ה הוא הבורא והבע"ב דשמים וארץ וכל צבאם - „בראשית ברא אלקים את השמים ואת הארץ“, גם כאשר נמצאים בזמן הגלות.

ומזה מובן ש„קרוב אליך הדבר מאד“ לקיים ולמלא את רצונו של הקב"ה (כפי שאמרתם זה עתה בי"ב הפסוקים ומאמרי חז"ל) - מאחר שהקב"ה הוא הבעה"ב היחידי על העולם כולו, גם בזמן הגלות (באותו אופן כפי שזה בזמן שביהמ"ק הי' קיים), והוא דואג לכל צרכיהם של בני, כדי שיוכלו למלא את תפקידם ושליחותם ע"י קיום התורה ומצוותי'.

וכל זה פועל הוספה בענין ד, „ישמח ישראל בעושיו“ (כפי שאמרתם זה עתה בי"ב הפסוקים ומאמרי חז"ל), היינו, שכאור"א מישראל (החל מילדי ישראל) מוסיף בשמחתו עם הקב"ה (שמחה הקשורה עם קיום רצונו של הקב"ה),

ועי"ז נפעל גילוי הענין ד, „ישמח ה' במעשיו“, היינו, שהקב"ה מגלה את שמחתו הגדולה עם כאור"א מישראל וכללות עם ישראל, ונותן להם את

ד' תשרי - ל, צבאות השם

הברכה הגדולה ביותר - גאולה האמיתית והשלימה, שאז יוצאים כל בני מהגלות, באופן ד, שלימות העם, ,,בנערינו ובזקנינו ובבנותינו,, ביחד עם ,,שלימות התורה" - ה,,רכוש גדול" דקיום התורה ומצוותי (כולל - פעולת ההשפעה על החברים והחברות ועל המבוגרים שגם הם יתנהגו כן), ובקרוב ממש, ,,נאו", באים לארצנו הקדושה כפי שהיא בשלימותה - ,,שלימות הארץ".

ז. האמור לעיל קשור גם עם השיעור תהלים היומי - יום ד' בחדש: בהתחלת השיעור תהלים היומי נאמר: ,,ה' רועי לא אחסר", היינו, שהקב"ה הוא ,,רועה ישראל" (,,ה' רועי"), ובדאי שדואג למלא את כל צרכיהם של בני באופן שלא יחסר להם מאומה - ,,לא אחסר".

ובסיום השיעור תהלים נאמר: ,,הושיעה את עמך וברך את נחלתך ורעם ונשאים עד העולם" - היינו, שהקב"ה שומר את בני בכל עת תמיד, גם בזמן הגלות, כמ"ש ,,לא ינום ולא יישן שומר ישראל", ולכן, גם כאשר נמצאים בימי הגלות האחרונים שומר הקב"ה על בטחונה ושלימותה של ארץ ישראל, וזוכים לשלום אמיתי - גם בימי הגלות האחרונים - עי"ו שמתנהגים בתוקף המתאים ע"פ רצונו של הקב"ה, כפס"ד השו"ע.

ועד שזוכים לישועה האמיתית - ,,הושיעה את עמך . . ורעם ונשאים עד העולם" - שכל בני יוצאים מהגלות, ובאים לארצנו הקדושה, ארץ ישראל לגבולותי, מתוך שמחה וטוב לבב, במהרה כימינו ממש.

* * *

ח. נוסף על האמור לעיל - ישנה הוראה השייכת במיוחד לשנה זו - שנת המאה להסתלקות אדמו"ר מהר"ש ב"ג תשרי:

ידוע הפתגם וההוראה של אדמו"ר מהר"ש לכאו"א מישראל - שאין להתחשב ולהתפעל (ובדאי שלא לפחד) מדברי העולם, דברי היצר, וכיו"ב, אלא צריכים להתנהג באופן ד,,לכתהילה אריבער".

ומובן, שכאשר מתמלאים מאה שנה להסתלקותו של צדיק בישראל שהכריז ונתן כח לכאו"א מישראל להתנהג באופן ד,,לכתהילה אריבער" - ישנה הדגשה ונתינת כח מיוחדת בנוגע לכללות העבודה באופן האמור.

ט. ההוראה מזה - באותיות פשוטות - לילדי ישראל:

לפעמים בא היצר ומנסה להפריע ולבלבל ילד יהודי מקיום התומ"צ (שעי"ו ממהרים את הגאולה ע"י משיח צדקנו), וטענתו היא: לשם מה צריך אתה להתנהג באופן אחר מהנהגת העולם כולו, ולדוגמא: לברר אודות הכשרות דכל מאכל ומשקה, לברך קודם האכילה ולאחרי, ולשאול את המדריך והמחנך האם יכול אתה ללכת לשחק עם ילדים אחרים (כאשר קוראים לך לשחק עמהם) או שזהו הזמן ללימוד דתורה וקיום המצוות, וכיו"ב - הרי הנך ,,ילד קטן" עדיין, תחכה עד שתגדל, ואז תוכל להביט ולהתבונן

בלתי מוגה

סביבך ולראות את אופן הנהגת העולם, ואז תחליט ותבחר את אופן הנהגתך. ועד"ז יכול היצר לטעון עד טענות כיו"ב.

ותקוותו של היצר היא - להביא ולהכניס את הילד לידי ,,ויכוח", ולבזבז את זמנו של הילד בטענות וויכוחים לכאן ולכאן, ועי"ז ימנע ממנו לנצל את הזמן היקר (אפילו זמן ה,,ויכוח" בלבד) ללימוד התורה וקיום מצוותי' והשפעה על חבריו ברוח התורה.

ועל זה באה ההוראה של אדמו"ר מהר"ש - שצריכים להתנהג באופן ד,,לכתחילה אריבער":

כאשר היצר מופיע ומנסה להכנס עמכם לדין דברים - צריכים אתם לומר לו שאינכם רוצים שום עסק ומגע עמו כלל, בהיותכם במעמד ומצב נעלה ביותר - ,,אריבער": זה עתה הכרתם את הקב"ה למלך בר"ה, ולכן נמצאים אתם במעמד ומצב ד,,עבד מלך מלך", ובתוקף זה (תוקף ד,,מלך") הולכים אתם למלא את שליחותו של הקב"ה לעשות לו ית' דירה בתחתונים, ובדרך ממילא - אין לכם פנאי להתעסק עם ה,,שטויות" שמנסה היצר לומר לכם!

אינכם צריכים להכנס לויכוחים וחשבונות כיצד צריכים להתנהג כו' - כי כאו"א מכם יודע את הוראות הקב"ה בתורתו אודות אופן ההנהגה של יהודי, ובפרט כאשר יודע ש,,ה' נצב עליו" במשך כל השנה כולה, ועאכור"כ בעשי"ת שאז הקב"ה הוא ,,בהמצאו"ו,,בהיותו קרוב", ולכן מתנהג כאו"א מכם בהתאם לרצונו של הקב"ה באופן ד,,לכתחילה אריבער" - ללא שמיעת טענותיו של היצר כלל, וכאשר מתנהגים באופן ד,,לכתחילה אריבער" - בדאי מנצחים.

וזוהי הנתינת כח המיוחדת שישנה בזכות צדיק בישראל - אדמו"ר מהר"ש, שהוא הכריז וגילה שכאו"א מישראל יכול וצריך להתנהג באופן ד,,לכתחילה אריבער", ובפרט בשנה זו - שנת המאה להסתלקותו, שאז ישנה נתינת כח מיוחדת להתנהג באופן ד,,לכתחילה אריבער", היינו, שבהיות כאו"א מישראל שייך ל,,עם חכם ונבחן", הרי הוא מסור ונתן לגמרי למילוי שליחותו של הקב"ה באופן הכי טוב, ומתוך שמחה וטוב לבב, ובאופן שהוא מתעלה לגמרי (,,אריבער") מכל המניעות והעיכובים שיכולים להיות - ,,לכתחילה אריבער".

י. היות שכללות עבודת ה' צריכה להיות מתוך שמחה וטוב לבב - לכן, נסיים את הכנס עם ניגוני שמחה, שתוכנם קשור עם המדובר לעיל:

לכל לראש - הניגון ,,עוצו עצה ותופר דברו דבר ולא יקום כי עמנו איל", היינו, שאין להתחשב כלל בדבריו של היצר, ,,כי עמנו איל", ולכן, לא מתעסקים עמו כלל, אלא מתנהגים באופן ד,,לכתחילה אריבער".

ולאח"ז - הניגון ,,אך צדיקים יודו לשמך ישבו ישרים את פניך" - כאשר נזכה לגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו.

ולאח"ז - הניגון, "רוי וואנט משיח נאר", וכדי לפעול זאת - ניגנו גם,, הושיעה את עמך וברך את נחלתך ורעם ונשאם עד העולם" - במהרה בימינו ממש,, נאר".

יא. כדי למהר ולזרז את קיום היעודים הנ"ל - אתן מטבעות עבור כל אחד ואחת מכם כדי לקיים את מצות הצדקה, כי,, גדולה צדקה שמקרבת את הגאולה".

ובקרוב ממש נזכה לגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו - באופן ד,, אחישנה" (,, גאר שנעל און גאר שנעל"),,, וארו עם ענני שמיא" - טיסה מהירה יותר מטיסה של,, מטוס", כי טסים,, עם ענני שמיא", עם,, מטוס" של הקב"ה - לארצנו הקדושה, ושם גופא - לירושלים עיר הקודש, ושם גופא - לבית המקדש השלישי,, מקדש אדניי כוננו ידיך", שיבנה במהרה בימינו ממש.

[ניגנו,, עוצו עצה ותופר גו".,, אך צדיקים גו".,, רוי וואנט משיח נאר".,, הושיעה את עמך גו".,, שיבנה בית המקדש במהרה בימינו".

כ"ק אדמו"ר שליט"א נתן מטבעות של עשר סנט למדריכים ולמדריכות שיחיו, כדי לחלק לכאר"א מהילדים והילדות שיחיו - ב' מטבעות: א' - לתת לצדקה, והב' - לעשות בה כטוב בעיניהם].

